O finală absolvită cu note bune, dar numai de concurenţi...

La încheierea campionatului republican de poliatlon G.M.A.

In articolul publicat în numărul anterior al ziarului nostru, consideram ca bine inspirată alegerea oraşului Turda, în ce priveşte găzduirea finalei campionatului republican de poliatlon G.M.A. Spunînd aceasta, ne-am referit la cadrul general în care au avut loc întrecerile şi în special la starea satisfăcătoare a bazelor sportive folosite cu acest prilej. Dar, despre întrecerile de la Turda mai trebuie spuse cîteva lucruri.

CONCURENŢII: BUNA PREGATIRE ŞI INSUFLEŢIRE...

Incă de la prima probă a apărut evident faptul că participanţii au fost însufleţiţi de dorinţa de a oferi spectatorilor turdeni prilejul de a fi apreciaţi pentru pregătirea lor multilaterală. Şi dacă în articolul precedent am relevat numai cîteva elemente cu reale perspective pentru unele discipline, folosim acest prilej pentru a completa lista acestora. Este vorba de Ecaterina Alexandrescu (Ploeşti) la gimnastică, Olga Jaba (Timişoara) la greutate, şi Rohrich Dieter (Timişoara) la 1500 m. Bine îndrumate în activitatea lor sportivă aceste tinere şi talentate elemente pot realiza performanţe în măsură să le impună atenţiei forurilor noastre de specialitate.

...IAR ORGANIZATORII, LIPSA DE INTERES ŞI DE INIŢIATIVA

In acelaşi articol semnalam faptul că participanţii s-au bucurat numai în parte de grija comitetului de organizare şi a organelor locale. Din capul locului vrem să precizăm că sub aspect organizatoric nu poate exista nici o scuză, întrucît de la începutul anului se ştia că Turda va fi „teatrul" întrecerilor finale ale acestui campionat. Comitetul alcătuit în scopul rezolvării tuturor problemelor legate de finală avea printre altele sarcina de a populariza cît mai pe larg acest eveniment sportiv şi de a asigura participanţilor, condiţii bune de cazare şi de hrană. Ce a făcut în realitate această comisie?...

Propagandistic, „munca" s-a rezumat numai la cîteva afişe răspîndite în unele puncte ale oraşului. In ziua festivităţii de deschidere se mai alerga după... steaguri, iar fanfara n-avea să apară decît la festivitatea de... închidere a întrecerilor.

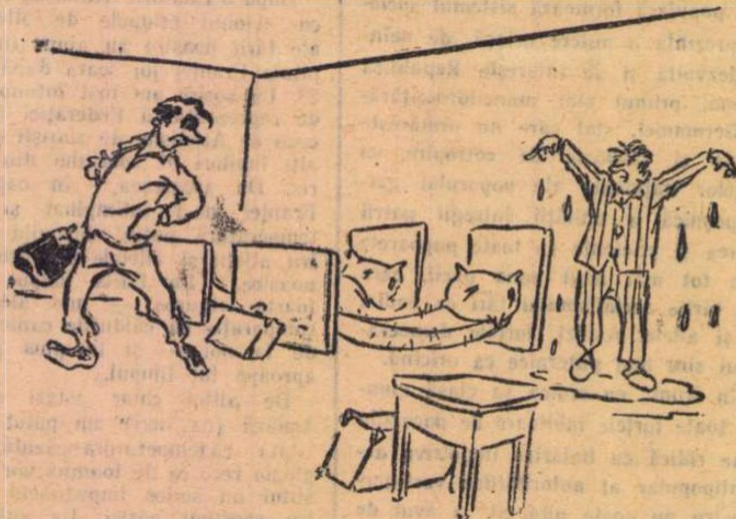
N-a existat un interes corespunzător nici pentru cazare. Tovarăşul Gh. Bardossy — căruia îi revenea în mod direct misiunea de a rezolva această problemă — „prins" în vîrtejul altor preocupări a lăsat s-o rezolve alţii. In această privinţă, alegerea unei şcoli în plină reparaţie ca şi înghesuiala în care au trebuit să stea concurenţii nu constitue o „realizare". Să adăugăm la aceasta şi faptul că saltelele, umplute cu paie ude a făcut aproape imposibilă odihna celor ce trebuiau să se refacă aici, după trecerea unor probe programate la intervale relativ scurte şi care, fireşte, cereau un efort destul de mare.

In sfîrşit, şi asigurarea hranei a constituit o lacună de ordin organizatoric. Presupunîndu-se că organizatorii nu ştiau cum trebuie alcătuită şi pregătită hrana pentru un lot sportiv. I.E.B.S.-ul a trimis un salariat al său în persoana tov. Munteanu, un om cu o experienţă îndelungată în această direcţie, dar ale cărui indicaţii preţioase au fost în general ignorate. Iată de ce considerăm că directorul T.A.P.L. Turda nu s-a achitat conştiincios de îndatoririle sale, încredinţînd rezolvarea acestei probleme unui responsabil de restaurant lipsit de iniţiativă şi ceea ce este mai regretabil, uneori chiar rău voitor.

Intrucît s-ar putea ca oraşului Turda să i se mai ofere prilejul de a găzdui o competiţie sportivă de proporţii mai largi, credem că este de datoria celor care au greşit, prin lipsa lor de interes şi de iniţiativă, să facă în viitor totul pentru a şterge impresia proastă pe care au lăsat-o şi anula reputaţia de gazde neprimitoare pe care şi-au format-o.

T. STAMA

La şcoala de metalurgie, unde s-a ...asigurat cazarea concurenţilor la finala campionatului republican de poliatlon G.M.A., saltelele au fost umplute cu paie ude

— *Grăbeşte-te să nu scăpăm probele!*
— *Ţie-ţi convine că n-ai preadormit, dar vezi că eu trebuie mai întîi să mă usuc!..*

Pină cind?

O clipă stadionul a amuţit; apoi, aplauzele au răsunat spontan, zgomotos. Pasionantul „duel" dintre cele două mari favorite ale probei (săritura în lungime din cadrul campionatelor republicane de atletism), Ana Şerban şi Ingeborg Knobloch, luase sfîrşit dar învingătoare ieşise o a... treia atletă: Gabriela Bellu!

Poate că în momentul în care a îmbrăcat tricoul de campioană, acolo, pe podium, o clipă gîndul ei s-a îndreptat către oraşul în care a copilărit şi unde a făcut primii paşi în atletism. Brăila, oraşul de pe malul bătrînului fluviu. De aici s-au ridicat multe elemente de valoare, astăzi fruntaşe ale sportului feminin din ţara noastră, ca Maria Albuleţ-Pogorevici, campioană republicană la şah. Zamfiriţa şi Gabriela Bellu, prima, componentă a lotului republican de baschet iar sora ei, proaspătă campioană, Georgeta Mogoş, Letiţia Bardaş... Acum însă, sportul feminin a fost neglijat. Un număr tot mai mic de tinere practică sportul. In campionatul orăşenesc de volei au fost înscrise doar... 2 echipe (Energia T.U.G. şi Progresul). In întreprinderi în care muncesc sute şi sute de tinere (Fabrica de Confecţii, Uzinele Metalurgice Progresul şi altele) sportul nu şi-a făcut mulţi prieteni.

Si totuşi nu se poate afirma că nu se face sport. Arătam doar că în campionatul oraşului au fost înscrise două echipe de volei. Uneori se mai joacă şi handbal! Dar multe jucătoare care figurează în echipele de volei, joacă în acelaşi timp şi... handbal (Constanţa Diaconescu, S. Malinovschi şi Maria Ciutacu — colectivele sportive Energia T.U.G. şi Progresul).

Lipsa de iniţiativă şi înţelegere a colectivelor sportive se reflectă şi în munca şcolilor sportive de tineret (atletism şi ciclism) în care sînt angrenate foarte puţine tinere. La ciclism, de exemplu, nu este înscrisă nici-o fată.

Comisiile raionale pe ramură de sport privesc şi ele nepăsătoare situaţia sportului feminin în oraşul Brăila. Pînă cînd?

N. Costin, corespondent

NOTE CRITICE

„Ciclo-plimbăreţii"

Nu de puţine ori am semnalat, în coloanele noastre, că la startul probelor cicliste pentru categoriile a III-a, neclasificaţi, semicurse şi juniori, lotul participanţilor este îngrijorător de redus faţă de numărul total de biciclete pe care îl posedă secţiile de ciclism ale asociaţiilor şi colectivelor sportive.

Cum se poate una ca asta? se va întreba, cu legitimă mirare, cetăţeanul neavizat. Mai ales că zilnic, îi este dat să vadă pe străzile oraşului tineri pe biciclete — multe dintre ele noi, nouţe — purtînd prinsă de cadru tăbliţa cu numărul de concurs al ciclistului respectiv.

Şi, cu toate acestea, la startul probelor nu se prezintă, de cele mai multe ori, nici jumătate din aceşti posesori de biciclete, aparţinînd colectivelor şi asociaţiilor.

Dacă, cetăţeanul surprins de cele afirmate de noi, s-ar duce într-o duminică dimineaţă spre Snagov, spre ştrandul Mihăileşti — Argeş, spre Comana, ori spre orice alt punct turistic din împrejurimile Capitalei, ar rămîne surprins văzînd numărul mare de tineri pe asemenea biciclete. Aceştia, nesocotind rostul pentru care li s-a încredinţat bicicleta, preferă să se plimbe în zilele de concurs, să facă cicloturism... particular.

Şi, între timp, bieţii antrenori fac tot felul de prelucrări în şedinţele săptămînale (la care plimbăreţii, bineînţeles, absentează strategic). Sau, dacă vin, anunţă că participă, dar, fireşte, nu se prezintă la concurs, căci au altceva mai plăcut şi comod de făcut, decît să gonească pe arşiţă în cadrul întrecerilor. Antrenorii, exasperaţi, le trimit convocări prin alţi ciclişti, uneori adrese, destul de drastice, chemîndu-i la ordine. Dar, pas de pune mîna pe aceşti plimbăreţi! Unii din ei, trec pe la sediul secţiei de ciclism, invocă diferite motive şi promit că se vor ţine de treabă. Promisiunile rămîn, fireşte, simple promisiuni. Aşa au făcut V. Covanciuc (Voinţa), T. Visarion (Energia), N. Culai (Progresul F.B.) şi mulţi alţi începători ca ei, care uzează materialul colectivului sau asociaţiei mai mult pentru plimbări, participînd la curse doar de cîteva ori pe an.

Din păcate, însă, şi o serie de alergători mai „răsăriţi", catadixesc foarte rar să „onoreze" startul probelor cu prezenţa lor.

De pildă, B. Rosenberg (Voinţa), I. Spanţoveanu, I. Berbecea şi Dan Ţone (Ştiinţa), D. Doncu şi Ef. Niţă (Energia), Ion Baciu (Flamura roşie), Dan Marin (Recolta) şi alţii şi alţii (ne-ar trebui prea mult spaţiu pentru a înregistra numele tuturor), deţin de multe luni biciclete de fond şi nu au participat decît la două sau cel mult trei probe. Despre nivelul comportării acestora, mai bine să nu vorbim!

Ce este de făcut?

Să răspundem noi, dînd un exemplu sugestiv. Iată, conducerea secţiei de ciclism a colectivului sportiv Locomotiva P.T.T., (desigur sătulă de prelucrări, adrese şi tot soiul de convocări), pe unde prinde vreun asemenea plimbăreţ din cadrul secţiei respective îi ia bicicleta, fără nici un alt comentariu, prevenindu-l că, dacă în termen de cîteva zile, nu depune la magazie echipamentul şi restul de materiale ce-l mai are asupra lui, va suporta rigorile legilor în vigoare. La fel s-a procedat şi la Locomotiva Griviţa Roşie.

Ce ar fi dacă şi celelalte secţii cicliste ar proceda la fel. Cu siguranţă că ar dispare „plimbăreţii" şi ar creşte în acelaşi timp numărul participanţilor la concursuri.

EMIL IENCEC

COMUNICAT

Comisia centrală de ciclism anunţă că înscrierile pentru campionatul de mare fond al R.P.R. se primesc, pe bază de tabele întocmite de asociaţii, în care se va preciza numele participanţilor (ciclişti, antrenori şi conducători), pînă în ziua de 3 septembrie a. c., dată după care nu se mai primesc înscrieri sub nici un motiv. Aceste tabele se vor depune la Inspecţia de Ciclism, din C.C.F.S. Bucureşti. strada Vasile Conta nr. 16, Et. VI.

După prima ediţie a Spartachiadei de vară

Desfăşurarea primei ediţii a Spartachiadei de vară a Tineretului a marcat o etapă încununată de succes pe drumul dezvoltării activităţii sportive de masă din ţara noastră. Principalul obiectiv al acestei competiţii—atragerea spre practicarea diferitelor discipline sportive a unui număr cît mai mare de tineri şi tinere, de la oraşe şi sate — a fost în general atins. Fără a uza de cifre statistice, putem afirma că la primele întreceri ale Spartachiadei s-a prezentat un număr de concurenţi care depăşeşte cu mult cifra participanţilor la competiţiile de masă desfăşurate în anii trecuţi.

Aceasta constituie, fireşte, un real cîştig al mişcării noastre sportive. Trebuie amintit tot odată că marele interes pe care l-a stîrnit organizarea Spartachiadei s-a oglindit şi în faptul că în toate regiunile ţării s-au întreprins valoroase acţiuni de îmbogăţire a numărului bazelor sportive şi de atragere a tineretului spre practicarea sportului. Sînt demne de relevat, în această privinţă, realizările tineretului din regiunea Baia Mare, unde au fost amenajate în vederea Spartachiadei 225 noi baze sportive; în R.A.M. numărul bazelor a crescut cu încă 79; în regiunea Oradea — cu 71 ş.a.

In scopul popularizării Spartachiadei, în multe regiuni echipele sportive orăşeneşti s-au deplasat în comune şi sate susţinînd întreceri demonstrative, dînd tot odată ajutor practic pregătirii concursurilor locale.

Succesul cu care s-a încheiat prima ediţie a Spartachiadei de vară a tineretului nu corespunde însă sub toate aspectele posibilităţilor existente în ţara noastră şi cerinţelor dezvoltării şi întăririi mişcării noastre sportive. Cu excepţia unor întreceri disputate în cadrul finalelor de la Bucureşti, majoritatea întrecerilor desfăşurate în etapele preliminare au purtat amprenta unei pregătiri superficiale, situîndu-se la un nivel tehnic foarte scăzut. Fireşte, unor sportivi începători nu li se pot cere performanţe de valoare. Totuşi, la finale mai ales s-a observat că în timp ce unii sportivi au obţinut rezultate promiţătoare (A. Harghel—13,01 m. la aruncarea greutăţii juniori; Aneliese Drotlef — 10.8 sec. la 80 m. plat; A. Drăgan — 6,32 m. la săritura în lungime etc.), mulţi finalişti au vădit lipsuri tehnice elementare.

Or, era de aşteptat, ca cel puţin la finalele competiţiei să-i vedem întrecîndu-se pe cei mai reprezentativi sportivi neclasificaţi ai regiunilor. Ce a determinat această slabă comportare a finaliştilor? In primul rînd, munca defectuoasă — în ceea ce priveşte pregătirea tehnică — ce se desfăşoară în cadrul colectivelor. De altfel, superficialitatea pregătirii tehnice şi organizatorice din colective s-a manifestat chiar de la începutul competiţiei. Deşi desfăşurarea primei etape a Spartachiadei prevede un termen de cîteva săptămîni, majoritatea colectivelor au tărăgănat pregătirile, ajungînd în situaţia să organizeze întrecerile în ultimele zile ale termenului respectiv. In felul acesta, în ritmul unei munci în asalt, desigur că nu se puteau obţine rezultate bune. Iată doar cîteva exemple care ilustrează cele arătate mai sus: în cadrul etapei interraionale desfăşurate la Tecuci, în ziua de 29 iulie, s-au înregistrat unele rezultate tehnice sub mediocre, iar la o serie de probe atletice concurenţii ...au abandonat. Dintre sutele de tineri şi tinere de la uzinele „Ianos Herbak" Cluj, pînă în ziua de 19 mai participaseră la întrecerile Spartachiadei doar... 22 concurenţi.

Un alt aspect negativ care s-a manifestat în cadrul finalelor îl constituie goana după succese prin folosirea unor mijloace necorecte. In loturile regiunilor Galaţi, Constanţa şi Timişoara au fost incluşi — contrar prevederilor regulamentului competiţiei — înotători cu clasificare; în echipa de handbal a oraşului Bucureşti a fost introdusă o jucătoare clasificată, iar formaţia de volei a regiunii Suceava s-a prezentat, de asemenea, cu un jucător clasificat. Cîteva regiuni (Baia Mare etc.) n-au prezentat la finale echipele de oină cîştigătoare ale fazei regionale — cum era firesc ci... adevărate selecţionate.

Asemenea fapte nu aduc decît prejudicii mişcării sportive de masă, ele fiind socotite drept încercări de a obţine o glorie fără merite.

Desigur că aceste incorectitudini au fost sezisate la timp de comisia centrală de organizare a Spartachiadei, care a aplicat sancţiunile cuvenite celor în cauză.

Acum, la încheierea primei ediţii a Spartachiadei, se poate întări concluzia că tineretul din ţara noastră manifestă un interes crescînd faţă de activitatea sportivă. De aceea, organelor în drept le revine sarcina de a-şi spori eforturile în direcţia unei mai bune organizări a activităţii sportive de masă. Se cere ca, în primul rînd colectivele şi cercurile sportive să asigure o continuitate în activitatea maselor de sportivi, să le creeze condiţiile necesare pentru ridicarea nivelului lor tehnic prin antrenamente regulate şi metodice. Din rîndurile sutelor de mii de tineri şi tinere care au participat la prima ediţie a Spartachiadei de vară mişcarea noastră sportivă aşteaptă o nouă promoţie de sportivi fruntaşi.

Faptele pozitive ca şi constatările negative remarcate cu prilejul acestei competiţii constituie învăţăminte demne de reţinut în vederea viitoarelor ediţii ale Spartachiadei. Este necesară, în primul rînd, desfăşurarea unei şi mai sistematice acţiuni de popularizare în masă a competiţiei, făcută din timp şi sub forme variate, sugestive; atenta îndrumare a colectivelor sportive şi sprijinirea acestora prin tehnicieni de specialitate; antrenarea maselor largi în participarea la întreceri, dar mai ales, pregătirea acestora pentru a obţine rezultate tehnice bune.

Strădania pentru a oferi tineretului condiţii optime de a lua parte la competiţiile de masă corespunde cu îndeplinirea unor năzuinţi ce au acelaşi ţel: un tineret puternic, sănătos, gata pentru muncă şi apărarea patriei.

PETRE DAVID